

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 114.345 van 9 januari 2003
in de zaak A.117.361/XIV-8783.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat G. MULLENS,
 kantoor houdende te 3740 BILZEN,
 Sint-Lambertuslaan 26

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 25 oktober 1955 en van Joegoslavische nationaliteit, op 26 februari 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 29 oktober 2001 waarbij de regularisatieaanvraag, door verzoekster ingediend op 29 januari 2000 op grond van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, wordt afgewezen;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 1 maart 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 20 november 2002 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. BOUCHET die, loco Advocaat G. MULLENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat G. COOLSAET die, loco Advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. STERCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt samen met haar vijf kinderen België binnen op 16 april 1999 en verklaart zich vluchteling op 19 april 1999.

1.2. De asielpcedure wordt afgesloten met een bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2001 tot weigering van verblijf .

1.3. Op 29 januari 2000 dient de verzoekende partij een regularisatieaanvraag in op basis van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (Regularisatiewet), meer bepaald op grond van artikel 2, 2/. In haar aanvraag wordt melding gemaakt van vijf kinderen, waarvan er op dat ogenblik drie meerderjarig zijn.

1.4. Op 28 augustus 2001 wordt de verzoekende partij, bijgestaan door haar Advocaat, door de Commissie voor regularisatie gehoord. Ter zitting wordt de uitbreiding naar artikel 2, 4/, van de Regularisatiewet gevraagd.

1.5. Op 9 oktober 2001 verleent de tweede Kamer van de Commissie voor regularisatie een gunstig advies.

1.6. Op 29 oktober 2001 wijst de Minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag tot regularisatie af. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd:

“(…)

Overwegende dat de 2^e Kamer van de Commissie voor Regularisatie overeenkomstig de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van sommige categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk een gunstig advies voor beslissing inzake Uw aanvraag tot regularisatie heeft verstrekt, door U ingediend bij de Burgemeester te BILZEN, op 29/01/2000 en dat het nummer 37402000012900047 draagt;

Overwegende dat Mevrouw XXX zich bij haar regularisatieverzoek beriep op criterium 2, 2/ van de wet van 22 december 1999, te weten dat zij om redenen onafhankelijk van haar wil niet kan terugkeren naar het land of de landen waar zij vóór aankomst in België gewoonlijk verbleven heeft, noch naar haar land van herkomst, noch naar het land waarvan zij de nationaliteit heeft;

Overwegende dat op de zitting van de 2^e Kamer een uitbreiding werd toegestaan naar het criterium 2, 4/ van de wet van 22 december 1999, te weten dat zij humanitaire redenen meent te kunnen laten gelden en duurzame sociale bindingen in het land zou hebben ontwikkeld;

Overwegende dat het verzoek eveneens werd ingediend voor haar kinderen: A. S., Y. S., Ra. S., I. . en E. S.;

Overwegende dat wat het criterium van artikel 2, 2/ van de wet van 22 december 1999 betreft het secretariaat van de Commissie voor Regularisatie reeds motiveerde dat verzoekster geen overtuigende elementen aanbracht; dat dit oordeel door de 2^e Kamer van de Commissie voor Regularisatie niet in twijfel werd getrokken, dat inderdaad kan worden gesteld dat de situatie in Kosovo dermate gewijzigd is, dat overeenkomstig resolutie 1244, aangenomen door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties op 10 juni 1999, de Servische troepen en autoriteiten zich hebben teruggetrokken uit Kosovo en (werd) de regio onder internationaal toezicht en bestuur (werd) geplaatst;

Overwegende dat de ingeroepen redenen voor het regularisatieverzoek die zowel door de Commissie voor Regularisatie als door de Minister worden geëvalueerd dienen te gelden op het ogenblik van de aanvraag, in het geval van verzoek(st)er is dit 29/01/2000;

Overwegende dat volgens artikel 9, 9/ van de wet van 22 december 1999 verzoeker die zich beroept op artikel 2, 4/ van dezelfde wet van 22 december 1999 dient aan te tonen dat zijn of haar aanwezigheid in België teruggaat tot meer dan zes jaar, of tot meer dan vijf jaar voor een gezin met minderjarige kinderen die op 1 oktober 1999 in België verblijven en die de leeftijd hebben om naar school te gaan, en/of in voorkomend geval, het bewijs dat verzoeker wettig in België verbleven heeft en/of een schriftelijke verklaring waaruit blijkt dat verzoeker in de loop van vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag geen bevel gekregen heeft om het grondgebied te verlaten;

Overwegende dat er sprake is van twee minderjarig(e) kinderen die op het ogenblik van het regularisatieverzoek, te weten 29/01/2000, de leeftijd hebben om naar school te gaan, en op 1 oktober 1999 in België verbleven;

Overwegende dat Mevrouw XXX dient aan te tonen dat op het ogenblik van haar aanvraag haar aanwezigheid in België derhalve teruggaat tot meer dan vijf jaar, dat zij en haar kinderen verklaren op 16 april 1999 in België te zijn gearriveerd, dat zij derhalve niet kunnen aantonen op het ogenblik van de aanvraag, te weten op 29/01/2000, meer dan vijf jaar in België te hebben verbleven;

Overwegende dat Mevrouw XXX evenmin een schriftelijke verklaring heeft toegevoegd dat zij in de loop van vijf jaar voorafgaand aan de aanvraag geen bevel gekregen heeft om het land te verlaten, dat indien deze verklaring zou zijn toegevoegd verzoekster nog steeds niet beantwoordt aan de vereiste in onderhavige situatie eveneens vijf jaar in België te verblijven;

Overwegende dat Mevrouw XXX op het ogenblik van de aanvraag, te weten op 29/01/2000, een wettig verblijf bezat, namelijk in het bezit was van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, geldig vanaf 22 juli 1999, in het kader van de Omzendbrief betreffende het bijzonder statuut van tijdelijke bescherming voor en de opvang van Kosovaarse vluchtelingen van 19 april 1999;

Dat artikel 9, 9/, derde lid van de wet van 22 december 1999 echter bepaalt dat om te oordelen of een wettig verblijf relevant is ook rekening moet worden gehouden met het criterium van artikel 2, 4/, te weten de aanwezigheid van humanitaire redenen en duurzame sociale bindingen in het land;

Overwegende dat de Commissie voor Regularisatie stelt dat Mevrouw XXX en haar gezin elementen voorlegt (voorleggen) die zouden wijzen op humanitaire redenen en duurzame sociale bindingen in het land, zoals dat zij(n) hier een nieuw leven opbouwen en in Kosovo minder toekomstperspectieven bezitten; dat de volwassen kinderen tewerkgesteld zijn geweest en behoorlijk het Nederlands zouden beheersen, (dat) er (worden) eveneens schoolattesten (worden) voorgelegd van de minderjarige kinderen;

Overwegende dat de ingeroepen redenen voor het regularisatieverzoek die zowel door de Commissie voor Regularisatie als door de Minister worden geëvalueerd dienen te gelden op het ogenblik van de aanvraag, in het geval van verzoek(st)er is dit 29/01/2000;

Overwegende dat uit het administratief dossier niet blijkt dat Mevrouw XXX of andere gezinsleden voorafgaand aan of op het ogenblik van het verzoek tewerkgesteld zijn geweest; dat er stukken worden voorgelegd die getuigen dat de volwassen kinderen van Mevrouw XXX

tewerkgesteld zijn geweest, evenwel zelfs ruim na het indienen van het verzoek; dat een attest van het OCMW Bilzen dd. 28/01/2000 getuigt dat het gezin een OCMW-uitkering geniet, dat er derhalve geen elementen zijn die getuigen van tewerkstelling voorafgaand aan of op het ogenblik van het verzoek;

Overwegende dat de voorgelegde elementen en stukken op zich niet wijzen op duurzame sociale bindingen in België of humanitaire redenen op het ogenblik van de aanvraag, namelijk op 29/01/2000; dat met de notie 'duurzaam' de wetgever duidelijk heeft aangegeven dat de aangehaalde sociale bindingen gedurende een lange periode worden aangehouden;

Dat verzoekster en haar gezin in België arriveerden op 16/04/1999; dat op het ogenblik van het regularisatieverzoek het gezin zo'n negen maanden in België verbleef; dat men moeilijk kan zeggen dat in deze periode wel degelijk duurzame banden kunnen ontstaan; dat de voorgelegde elementen gezien deze korte periode van verblijf in België moeilijk worden aanvaard als duurzaam of als bijzondere humanitaire redenen;

BESLUIT:

De regularisatieaanvraag nr. 34702000012900047, ingediend door Mevrouw XXX op 29/01/2000 bij de Burgemeester van BILZEN wordt afgewezen, ondanks het gunstig advies van de Commissie voor Regularisatie.

(...):”.

2. Overwegende dat verzoekster in haar twee middelen samengenomen de schending aanvoert van de beginselen van behoorlijk bestuur en van de motiveringsplicht; dat zij meent dat de bestreden beslissing gemotiveerd is op grond van onjuiste gegevens, en genomen is met machtsoverschrijding, doordat de Minister van Binnenlandse Zaken geen duidelijk en volledig onderzoek heeft gevoerd bij de beoordeling van de humanitaire redenen overeenkomstig artikel 2, 4/, van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (Regularisatiewet); dat artikel 9, 9/, derde lid, van voornoemde wet bepaalt dat, om te oordelen of een wettig verblijf relevant is, onder meer rekening dient te worden gehouden met het criterium van artikel 2, 4/, van de Regularisatiewet, te weten de aanwezigheid van humanitaire redenen en duurzame sociale bindingen; dat verzoekster en haar gezin naar aanleiding van het onderzoek door de Commissie voor regularisatie enkel bewijzen van integratie en sociale bindingen hebben moeten naar voor brengen, zoals die bestonden op het ogenblik van dat onderzoek; dat zij kan bewijzen dat de humanitaire redenen en sociale engagementen reeds in grote mate aanwezig waren in de periode vóór de regularisatieaanvraag van 29 januari 2000; dat immers haar meerderjarige kinderen ook toen reeds aan het werk waren, dat alle gezinsleden intensief en met succes Nederlands studeren, en dat haar minderjarige kinderen reeds school liepen sedert september 1999; dat de Minister van Binnenlandse Zaken hieromtrent geen enkel gegeven heeft gevraagd aan verzoekster, hoewel zij zulks op eenvoudige wijze had kunnen aantonen; dat verzoekster daaraan toevoegt dat zij en haar gezin volledig geïntegreerd zijn in België, en dat rekening diende te worden gehouden met de taalkennis, tewerkstelling en integratie van haar gezin in het maatschappelijk leven; dat in geval van schoolgaande kinderen integratie zelfs wordt vermoed, tenzij er ernstige tegenindicaties zouden zijn, quod non, zodat in casu de regularisatie diende te worden toegekend;

Overwegende dat de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk vooropstelt dat de Minister van Binnenlandse Zaken de ingeroepen

redenen van de regularisatieaanvraag evalueert op het ogenblik van de aanvraag, zijnde in casu 29 januari 2000;

Overwegende dat de Minister van Binnenlandse Zaken in zijn beslissing vooreerst vaststelt dat wat het aanvankelijk ingeroepen criterium, met name artikel 2, 2/, van de Regularisatiewet, betreft, verzoekster geen overtuigende elementen heeft aangebracht; dat dit oordeel niet in twijfel werd getrokken door de tweede Kamer van de Commissie voor regularisatie; dat verzoekster hieromtrent stelt dat zij voldoende elementen heeft aangehaald die wijzen op een daadwerkelijke, persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Conventie van Genève, doch dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn bevestigende beslissing niet afdoende heeft gemotiveerd en onvoldoende rekening hield met de door haar zowel schriftelijk als mondeling afgelegde verklaringen; dat dit argument betrekking heeft op de bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2001, waartegen eveneens een beroep tot nietigverklaring werd ingediend; dat uit het arrest nr. 114.342 van 9 januari 2003, dat uitspraak doet over voormeld beroep, blijkt dat de Commissaris-generaal terecht heeft geoordeeld dat de asielaanvraag van verzoekster kennelijk ongegrond is, en dat de beslissing van de Commissaris-generaal gesteund is op pertinente en draagkrachtige motieven, zodat dit motief van de thans voorliggende bestreden beslissing, met name dat verzoekster geen overtuigende elementen heeft aangebracht die wijzen op de onmogelijkheid van terugkeer naar haar land van herkomst, pertinent is;

Overwegende dat de Minister van Binnenlandse Zaken verder in de bestreden beslissing vaststelt dat niet werd voldaan aan artikel 2, 4/, van de Regularisatiewet, criterium waarmee ter zitting van de Commissie voor regularisatie de regularisatieaanvraag werd uitgebreid; dat de aanvrager die zich beroept op voormeld artikel 2, 4/, dient aan te tonen dat zijn of haar aanwezigheid in België teruggaat tot meer dan zes jaar, of tot meer dan vijf jaar voor een gezin met minderjarige kinderen, wat in casu het geval is, dat hij wettelijk in België verbleef in een andere hoedanigheid dan die van kandidaat-vluchteling in afwachting van een beslissing inzake de ontvankelijkheid van zijn asielaanvraag, dan die van student of dan die van houder van een toeristenvisum, of dat hij geen enkel bevel heeft ontvangen om het grondgebied van het Rijk te verlaten gedurende de laatste vijf jaar; dat de bestreden beslissing op goede gronden vaststelt dat verzoekster en haar kinderen verklaarden op 16 april 1999 in België aangekomen te zijn; dat uit het administratief dossier en uit het verzoekschrift blijkt dat zij niet kunnen aantonen dat zij op het ogenblik van hun regularisatieaanvraag van 29 januari 2000 meer dan vijf jaar in België hebben verbleven; dat de bestreden beslissing daaraan toevoegt dat verzoekster evenmin een schriftelijke verklaring heeft toegevoegd dat zij in de loop van vijf jaar voorafgaand aan haar regularisatieaanvraag geen bevel heeft gekregen om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat artikel 9, 9/, derde lid, van de Regularisatiewet bepaalt dat, om te oordelen of een wettig verblijf relevant is, ook rekening moet worden gehouden met het criterium van artikel 2, 4/, van de

Regularisatiewet, te weten de aanwezigheid van humanitaire redenen en duurzame sociale bindingen in het land; dat de bestreden beslissing op goede gronden stelt dat uit het administratief dossier niet blijkt dat verzoekster of andere gezinsleden voorafgaand aan of op het ogenblik van de regularisatieaanvraag tewerkgesteld zouden zijn geweest; dat de stukken die worden voorgelegd enkel aantonen dat de volwassen kinderen van verzoekster tewerkgesteld zijn geweest, evenwel ruim na het indienen van het verzoek, en dat een attest van het OCMW Bilzen van 28 januari 2000 enkel getuigt van het feit dat het gezin een OCMW-uitkering geniet sedert april 1999, zodat er derhalve geen elementen zijn die getuigen van tewerkstelling voorafgaand aan of op het ogenblik van het verzoek; dat de bestreden beslissing bijgevolg op goede gronden vaststelt dat de voorgelegde elementen en stukken op zich niet wijzen op duurzame sociale bindingen in België of humanitaire redenen op het ogenblik van de aanvraag, namelijk op 29 januari 2000; dat met de notie ‘duurzaam’ de wetgever duidelijk heeft aangegeven dat de aangehaalde sociale bindingen gedurende een lange periode worden aangehouden; dat de bestreden beslissing terecht opmerkt dat verzoekster en haar gezin pas op 16 april 1999 in België arriveerden; dat het gezin op het ogenblik van de regularisatieaanvraag derhalve ongeveer negen maanden in België verbleef, zodat in deze periode bezwaarlijk “duurzame banden” kunnen ontstaan; dat de Minister van Binnenlandse Zaken derhalve op goede gronden overweegt dat de voorgelegde elementen, gezien deze korte periode van verblijf in België, moeilijk kunnen worden aanvaard als duurzaam of als bijzondere humanitaire redenen; dat verzoekster hiertegen inbrengt dat zij en haar gezin reeds een volledig nieuw sociaal leven hebben opgebouwd vanaf hun aankomst in België, doch dat de Minister van Binnenlandse Zaken hieromtrent geen enkele bijkomende informatie heeft gevraagd, en er zelfs geen onderzoek naar heeft gevoerd; dat verzoekster stelt dat zij kan bewijzen dat de humanitaire redenen en sociale engagementen reeds in grote mate aanwezig waren in de periode vóór de regularisatieaanvraag van 29 januari 2000; dat zij dit in de huidige stand van de procedure evenwel nalaat te doen, en evenmin verklaart waarom zij deze bewijzen niet eerder, dit is ten tijde van haar regularisatieaanvraag, heeft ingediend; dat van een aanvrager immers in redelijkheid mag worden verwacht dat hij documenten aanbrengt die toelaten zijn regularisatieaanvraag te beoordelen en waaruit zou kunnen blijken dat hij in aanmerking komt voor regularisatie; dat bovendien van de aanvrager mag worden verwacht te weten dat hij ook elementen dient aan te brengen van vóór de regularisatieaanvraag, vermits hij overeenkomstig artikel 2 van de Regularisatiewet slechts in aanmerking komt voor regularisatie indien hij op het ogenblik van de aanvraag bijvoorbeeld humanitaire redenen kan laten gelden en duurzame sociale bindingen in ons land heeft ontwikkeld; dat vervolgens de bewering van verzoekster als zou integratie vermoed worden in geval van schoolgaande kinderen, niet wordt gestaafd, en evenmin kan worden afgeleid uit artikel 2, 4/, van de Regularisatiewet; dat verzoekster tenslotte betoogt dat de bestreden beslissing “foutief en lichtzinnig wordt gemotiveerd aan de hand van foute vermoedens, welke totaal geen objectieve waarde hebben” en dat haar verklaringen uit hun context werden getrokken en verkeerdelijk werden geïnterpreteerd; dat verzoekster zich evenwel beperkt tot algemene beschouwingen zonder in concreto aan te geven om welke

vermoedens het gaat en welke van haar verklaringen uit hun context werden getrokken en/of verkeerd werden geïnterpreteerd; dat dit geenszins uit het administratief dossier blijkt;

Overwegende dat uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekster voorbijgaat aan de in artikel 2, 4/, en artikel 9 van de Regularisatiewet gestelde voorwaarden, door er verkeerdelijk van uit te gaan dat niet moet zijn voldaan aan de voorwaarde van langdurig verblijf (in casu vijf jaar), en de aanwezigheid van humanitaire redenen en sociale bindingen op het ogenblik van het indienen van de regularisatieaanvraag, in casu op 29 januari 2000; dat verzoekster in haar verzoekschrift noch de continuïteit van haar verblijf, noch eventuele duurzame sociale bindingen heeft aangetoond op het ogenblik van haar regularisatieaanvraag; dat hetzelfde geldt voor wat de humanitaire redenen betreft; dat geen van de ingeroepen bepalingen geschonden werd; dat de middelen ongegrond zijn;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen geground middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
negen januari tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.